

Ταυτότητα (/about) Διαφήμιση (/advertising) Επικοινωνία (/contact)

(https://ads.emprosnet.gr/adpeeps.php?

bf=go&uid=100000&cid=1102&aid=149&bzone=970_250_topheader_all_pages_rot_10s_5ads&btype=3)

“ Γράφει ο Στρατής Χαραλάμπους, Αντγος(ΠΒ)
ε. α.* ”

Καταστροφή Ελληνικής Εκκλησίας

(//media/k2/items/cache/5ab248190cb8b7d556729804bafcab5a_XL.jpg)

Τα ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΑΝΑ (6-7 Σεπτ. 1955) μέσα από τη δίκη της κυβέρνησης MENDERES

🕒 10/09/2023 - 17:00

Στη δίκη που ακολούθησε το στρατιωτικό πραξικόπημα της 27 Μαΐου 1960 στην Τουρκία, με το οποίο ανατράπηκε η κυβέρνηση του Δημοκρατικού Κόμματος (DP) του Adnan Menderes που κυβερνούσε από

το 1950, εξετάστηκε το αιματηρό πογκρόμ κατά της Ελληνικής (κυρίως), Αρμένικης και Εβραϊκής μειονότητας, στην Κωνσταντινούπολη και δευτερευόντως στην Άγκυρα και στη Σμύρνη. Από τα πρακτικά της δίκης για τα γεγονότα σύνολο 542 σελίδες, που πραγματοποιήθηκε στο νησί Yassıada του Βοσπόρου (στα ελληνικά Πλάτη) και τα οποία δημοσιεύτηκαν στον τουρκικό τύπο, προκύπτει ο οργανωτικός ρόλος της υπηρεσίας πληροφοριών της Τουρκίας (Milli İstihbarat Teşkilatı), που τότε είχε το όνομα Εθνική Υπηρεσία Ασφαλείας (Milli Asayiş Hizmetleri-MAH).

Το κλίμα τότε στις Ε/Τ σχέσεις ήταν τεταμένο κυρίως λόγω του Κυπριακού, που δυστυχώς παρά την επίσκεψη του τότε τούρκου πρωθυπουργού Adnan Menderes στην Αθήνα το 1952 (1) καθημερινά δυναμιτίζονταν από δηλώσεις τούρκων κυβερνητικών αξιωματούχων και την αντιπαλότητα μεταξύ των δύο κοινοτήτων στη Μεγαλόνησο, την οποία υποδαύλιζε η Μεγάλη Βρετανία. Στις 16 Αυγούστου 1955 ο πρόεδρος της οργάνωσης «ΚΤC-Η Κύπρος είναι Τουρκική-Kıbrıs Türktür Cemiyeti» Hikmet Bil, έστειλε στα δημοσιογραφικά γραφεία επιστολή του ηγέτη των Τ/Κ Fazıl Küçük στο οποίο αναφέρονταν ότι, «στην Κύπρο οι Έλληνες ετοιμάζουν πογκρόμ κατά των Τ/Κ». Μετά από λίγες μέρες ο τούρκος πρωθυπουργός, σε δείπνο στις 24 Αυγούστου, προέβη σε δηλώσεις κατά της Ελλάδας και της Κύπρου. Αμέσως χιλιάδες μαθητές που ανήκαν στην «Εθνική Συνομοσπονδία Μαθητών

emplosnet.gr (/article/author/558-emplosnetgr)

Κατηγορία

Άρθρα (/emplosnet-archive/content/11148-arthra)

της Τουρκίας-Türkiye Milli Talebe Federasyonu», έκαναν αιτήσεις για να μεταβούν στην Κύπρο. Τα μέσα της εποχής αναφέρουν για 23 χιλ. στην Αλεξανδρέττα και 15 χιλ. στα Άδανα.

Εφημερίδα İstanbul Ekspres-Δε ύτερη Έκδοση της 6 Σεπ 1955

Στις 6 Σεπτεμβρίου 1955 ένας Έλληνας υπήκοος ο Oktay Engin, μουσουλμάνος στο θρήσκευμα από την Κομοτηνή και φοιτητής στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου της Θεσσαλονίκης, άρχισε να εργάζεται σαν μεταφραστής στην Διεθνή Έκθεση της Θεσσαλονίκης. Νωρίτερα είχε προσηλυτιστεί και με τη βοήθεια του εσωτερικού φρουρού του Τουρκικού Προξενείου από την Κομοτηνή Hasan Uçar, τον οποίο αυτός είχε προτείνει στον Τούρκο Πρόξενο, έριξε τη βόμβα στο σπίτι του Κεμάλ Ατατούρκ. Η είδηση μεταδόθηκε από τον φρουρό στον Πρόξενο Mehmet Ali Balin και αυτός μετέφερε την είδηση στον οργανωτή, την MIT και στη συνέχεια διαδόθηκε με πηχυαίους τίτλους από τη συνεργαζόμενη εφημερίδα «İstanbul Ekspres» (2). Αμέσως τη νύχτα 6-7 Σεπτεμβρίου οργανωμένες ομάδες φοιτητών, εργατών, μελών κομματικών οργανώσεων ξεχύθηκαν στη λεωφόρο του Πέρα (İstiklal Caddesi) και κατέστρεψαν και λήστεψαν περιουσιακά στοιχεία, βίασαν και σκότωσαν μέλη των μειονοτήτων ελληνικής, αρμένικης και εβραϊκής. Τα επεισόδια διαδόθηκαν ταχύτατα σε όλες τις γειτονιές που ζούσαν οι μειονότητες, από τα Ταταύλα, στο Φατίχ (γειτονιά του Πατριαρχείου), στα παραθαλάσσια χωριά του Βοσπόρου και πέρασαν απέναντι στη Χαλκηδόνα και το Τσενγκέλκιοι (Çengelköy). Η μανία τους έφτασε μέχρι τους τάφους των νεκροταφείων, στις εκκλησίες, στις συναγωγές και στα σχολεία. Συμμετείχαν περίπου 200 χιλ. διαδηλωτές-πλιατσικολόγοι. Σύμφωνα με την τουρκική ανακοίνωση καταστράφηκαν 4.214 σπίτια, 1004 μαγαζιά, 73 εκκλησίες, 1 συναγωγή, 26 σχολεία και επί πλέον ληστεύτηκαν 400 τούρκικα μαγαζιά. Στο νοσοκομείο της ελληνικής μειονότητας Μπαλουκλί (Balukli Hastanesi) νοσηλεύτηκαν 60 γυναίκες μετά

από βιασμό, ενώ υπολογίζεται ότι τα θύματα των βιασμών ξεπέρασαν τα 200. Σκοτώθηκαν 11 και τραυματίστηκαν 300-600 άτομα. Ο βομβιστής συνελήφθη στην Κομοτηνή στις 21 Οκτ 1955 δικάστηκε αλλά στη συνέχεια αφέθηκε ελεύθερος και διέφυγε στην Τουρκία.

Εφημερίδα Milliyet 7 Σεπ 1955

Η Δίκη, πέντε χρόνια μετά τα γεγονότα, χρησιμοποιήθηκε για να κατηγορηθεί η κυβερνητική ηγεσία και να δοθεί μια κατ' επίφαση «νομιμοποίηση» στο στρατιωτικό πραξικόπημα. Τούτο διευκόλυνε τον κύριο στόχο των πραξικοπηματιών, να τερματιστεί η διακυβέρνηση του Δημοκρατικού κόμματος, με την κατηγορία της «παραβίασης των αρχών του λαϊκού κράτους», που οδήγησε στην αγχόνη τον πρωθυπουργό Adnan Menderes, τον ΥΠΕΞ Fatih Rüştü Zorlu και τον υπουργό Οικονομικών Hasan Polatkan. Ο πρόεδρος του δικαστηρίου με τις ερωτήσεις του ή την αποφυγή περαιτέρω ερωτήσεων προσπάθησε να «καλύψει» την οργανωτική και εκτελεστική εμπλοκή του τουρκικού κράτους με τους φανερούς και κρυφούς του μηχανισμούς. Απαλλάχθηκαν των κατηγοριών οι φοιτητικές και κομματικές οργανώσεις καθώς και η οργάνωση KTC. Αποσιωπήθηκε ο ρόλος του στρατού (3) στα γεγονότα και η μη έγκαιρη επέμβαση των αρχών ασφαλείας και αποκρύφτηκε η σχέση του βομβιστή με την υπηρεσία πληροφοριών της Τουρκίας. Γενικό συμπέρασμα είναι ότι τα αιματηρά γεγονότα προγραμματίστηκαν και εκτελέστηκαν για να επηρεάσουν την κοινή γνώμη σε Ελλάδα και Μεγάλη Βρετανία, λόγω του Κυπριακού προβλήματος.

Η καθυστερημένη επέμβαση του Στρατού

Τελικά ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας Celal Bayar τιμωρήθηκε με επιτήρηση, ο πρωθυπουργός και ο ΥΠΕΞ από έξι χρόνια φυλάκιση και ο νομάρχης Σμύρνης Kemal Hadimli με τεσσεράμισι χρόνια. Παρακολουθώντας όμως, την αντιμετώπιση που είχαν οι βασικοί κατηγορούμενοι αλλά και οι νομάρχες και οι διοικητές ασφαλείας, καταλήγουμε στο απλό συμπέρασμα ότι το Τουρκικό κράτος τους αντάμειψε για το ρόλο τους στο αιματηρό πογκρόμ, κατά των Ελλήνων, Αρμενίων και Εβραίων της Πόλης. Τα αιματηρά γεγονότα αυτά και οι απελάσεις που ακολούθησαν, σε συνδυασμό με την καθημερινή παραβίαση των δικαιωμάτων τους και την ασφυκτική πίεση σε όλα τα επίπεδα (οικονομία, εμπόριο, εκπαίδευση, θρησκευτικές τελετές κλπ. , έφερε σταδιακά την Ελληνική μειονότητα στην Τουρκία στο σημερινό μαρασμό, σε αντίθεση με την μουσουλμανική στην Ελλάδα που απολαμβάνει την ελευθερία και το κράτος δικαίου, που απλόχερα της παρέχεται.

Ο Πρόεδρος Celal Bayar στις 7 Σεπ 1955 στο Πέρα

Ερευνώντας, ο τούρκος δημοσιογράφος Kemal Sancι την εξέλιξη των εμπλεκομένων ανακάλυψε ότι :

-Οι εμπλεκόμενοι νομάρχες και διοικητές ασφαλείας εξελίχθηκαν στον κρατικό μηχανισμό

και κατέλαβαν υψηλές θέσεις.

- Ο βομβιστής Oktay Engin όταν φοιτούσε στη Θεσσαλονίκη ήταν υπότροφος του τουρκικού ΥΠΕΞ. Διαφεύγοντας δε στην Τουρκία του δόθηκε σπίτι και προσλήφθηκε στην υπηρεσία ελέγχου κέντρων διασκέδασης του Δήμου Κωνσταντινούπολης, μετά από σύσταση στις 17 Ιαν 1957 του ΥΠΕΞ και σχετική απόφαση του υπουργικού συμβουλίου(BCA , 30-18-1-2, 145/106/20). Αφού ολοκλήρωσε τις σπουδές του στη Νομική σχολή του Πανεπιστημίου της Κωνσταντινούπολης προσλήφθηκε στη Αστυνομία και συγκεκριμένα στην υπηρεσία ασφάλειας. Έγινε διευθυντής ασφάλειας στο Εσκίσεχिर και το 1992-93 νομάρχης στο Nevşehir (Νεάπολη-Καππαδοκία).

- Ο φρουρός Hasan Uçar τέθηκε στην υπηρεσία του τούρκου προξένου στη Θεσσαλονίκη Mehmet Ali Balin και η γυναίκα του περιποιούνταν την πεθερά του πρόξενου.

Αν και έχουν περάσει σαράντα οκτώ χρόνια από τα αιματηρά Σεπτεμβριανά, η θύμηση τους αποτελεί χρέος όλων των Ελλήνων και κυρίως της Ελληνικής Πολιτείας. Επιπρόσθετα θα πρέπει οι σημερινοί χειριστές και υπεύθυνοι για την εξωτερική πολιτική της Χώρας να γνωρίζουν ότι η βία ή η απειλή χρήσης βίας, αφενός σαν παράδειγμα από την Ιστορία και αφετέρου σαν δεδομένο στη σημερινή πραγματικότητα και σαν πιθανό μελλοντικό σενάριο απ' όπου και να προέρχεται, δεν θα πρέπει να «ποδηγεται και να καθορίζει» τις αποφάσεις και τις ενέργειες μας στα Εθνικά Θέματα. Διότι σε αντίθετη περίπτωση οι όποιες αποφάσεις θα «υποθηκεύσουν» το μέλλον των μελλοντικών Γενεών και αυτής της ίδιας της Χώρας.

* Στρατής Χαραλάμπους είναι Αντγος(ΠΒ) ε.α. και Μέλος της Εταιρείας Λεσβιακών Μελετών(Ε. Λ. Μ)

Πηγές: Τα Πρακτικά της Δίκης στο Yassıada (Πλάτη).

Άρθρο στην εφημερίδα «Taraf-Πλευρά» της Ayşe Hür της 6 Φεβ 1915, με τίτλο «6-7 Eylül Yağması ve 1964 Sürgünleri-Η Καταλήστευση της 6-7 Σεπτεμβρίου και οι Εξορίες του 1964».

1. Στη συνοδεία του τούρκου πρωθυπουργού ήταν ο πρόεδρος της KTCHikmetBil, που ήταν δημοσιογράφος της Hürriyyet και είχε σχέσεις με την υπηρεσία πληροφοριών ΜΑΗ.

2.Την εντολή για δεύτερη έκδοση στον αρχισυντάκτη της εφημερίδας Gökşin Sipahiöğlu έδωσε ο τότε υπουργός μεταφορών ArifDemirel.Τυπώθηκαν 150 χιλ. φύλλα στις 16.30 και στη συνέχεια μοιράστηκαν στον κόσμο.

- ≡ 3. Σε μεταγενέστερη συνέντευξη του επικεφαλής της Υπηρεσίας Πληροφοριών του Τ/ΓΕΕΘΑ και μέλος του τότε Συμβουλίου Εθνικής Ασφάλειας Αντιστράτηγου Yirmi Bezoğlu, στο δημοσιογράφο Fatih Güllaroğlu παραδέχθηκε τον οργανωτικό και εκτελεστικό ρόλο του «Γραφείου Ειδικού Πολέμου-Özel Harp Dairesi», του Τ/ΓΕΕΘΑ.